

Er i lighed med førnævnte et stykke gadejord på 215m² tilhørende Helsing Kommune. Det er et stykke aflagt baneareal fra Helsing - Tivsildebanen. Approberet 16.11.1934.

MATR.NR. 49

Det sidste matr.nr. i Laugø By. Det er et lille jordstykke ved Kildevejen, mellem matr.nr. 22 og 26 i Laugø Huse, som er udstykket fra matr.nr. 29a den 10.5.1973.
Den 30.4.1979 bliver det 1.203 m² store areal overført til matr.nr. 22, og nr. 49 udgår af matriklen.

Laugø by er på ca. 1.324 tdl.

Til og med matr.nr. 46 er gamle numre.

Angående fællesjord/gadejord: I sin tid havde Laugø 2 tdl. som beskrives:
"Tilhørende lodsejerne, byens beboere, byens gadeplads med deriværende dam".

Laugø By omkring 1966

Så mange boede der i Laugø.

I Danmark fandt den første officielle folketælling sted den 15.8. Imidlertid er alle grundmaterialelertilnetgjort, så den første tælling blev foretaget den 1.7.1787.

Herefter fortsatte folketællingerne den 1.2.1801 og 18.2.1834. Alere folketællinger foregik herefter den 1. februar i 1840, 1845, 1855, 1860, 1870, 1880, 1885 (kun for København), 1890, 1901, 1911, 1920 o.s.v. Den sidste folketælling, med udsendelse af folingskemaer, fandt sted i 1970. Herefter foregår al videre tællingsteknik og CPR-registre.

Folketællingerne skal iøvrigt være mindst 80 år gamle, før de mindelige tilgængelige. Desværre har dette betydet, at de sidst som jeg gerne ville bringe, har været umulige at skaffe.

Som nævnt blev den første, tilgængelige folketælling foretaget i hvor alle uanset stand blev noteret. Også selv om de var på tællingsdagen. Såvel civile som militære personer blev noteret. Tællinger foregik på landet, sognevis, og blev som regel for af præsten, eventuelt med hjælp fra degnen og skoleholderen. Det foregik ofte ved, at præsten indkaldte de husefædre, han han kunne nå at notere den dag. Tællingen fortsatte, om nødvendigt følgende søndage. Man noterede folk, hvor de havde fast ad

Tællingen skete gård og hus vis, og der blev noteret fulde alder - løbende år medregnet - og nyfødte blev anført som 1 år efter noteres rang i husstanden, ægtestand og antal ægteskabe hverv samt eventuelle defekter, hvad enten de måtte være af eller fysisk art.

Herefter blev tællingerne indsendt til Rentekammeret, og de kasses på Landsarkivet (begrænset antal) eller på Rigsarkivet.

I 1787 bestod Laugø af 17 gårdmandsfamilier, med ialt 115 personer 21 husfolkefamilier, med ialt 75 personer.

Det samlede antal beboere var således på 190 personer fordelt familier.

I 1801 var byen vokset til 220 personer fordelt på 43 familier 1834 boede der 323 personer i byen. I 1840 var byens indbyggere på 311, og i 1850 havde lærer Wisby fra Aagerup Skole, optalt befolkning til 244 personer, deriblandt var 5 fraværende p.g. kaldelse til krigstjeneste. De var fordelt på 54 familier. Hert man imidlertid tillægge 18 familier med 96 personer under Valb ledistrikt, således at det samlede tal var på 340 personer for 72 familier.

I 1870 var der i Laugø, 70 gårde og huse, og de var beboet familier med 379 personer. I 1890 var tallet faldet til 64 gårde o med 84 familier og 365 personer. Det faldt yderligere indtil 1906 havde Laugø 267 indbyggere.

Vi springer så frem til den 31.12.1985, hvor der i Laugø boe personer fordelt på 80 familier. Man kan således se, ved at s ligne tallene, at der i dag bor næsten det samme antal personer for 200 år siden. Blot er disse personer fordelt på dobbelt så familier.

Man kan ligledes se, at Laugø's befolkningstal toppede omkring

og det er siden da faldet år for år, således at der pr. 1.1.1987 boede 179 personer i Laugø By.

For at sammenligne tallene med Helsing Sogn, hvorunder Laugø hørte, har jeg fundet nogle tal frem herfra.

Helsing Sogn bestod dengang af 6 byer, og det var foruden Helsing og Laugø tillige byerne: Højbjerg, Ammenstrup, Kæderup og Nejlunge. I 1801 havde hele sognet 909 indbyggere, hvoraf Laugø tegnede sig for de 220.

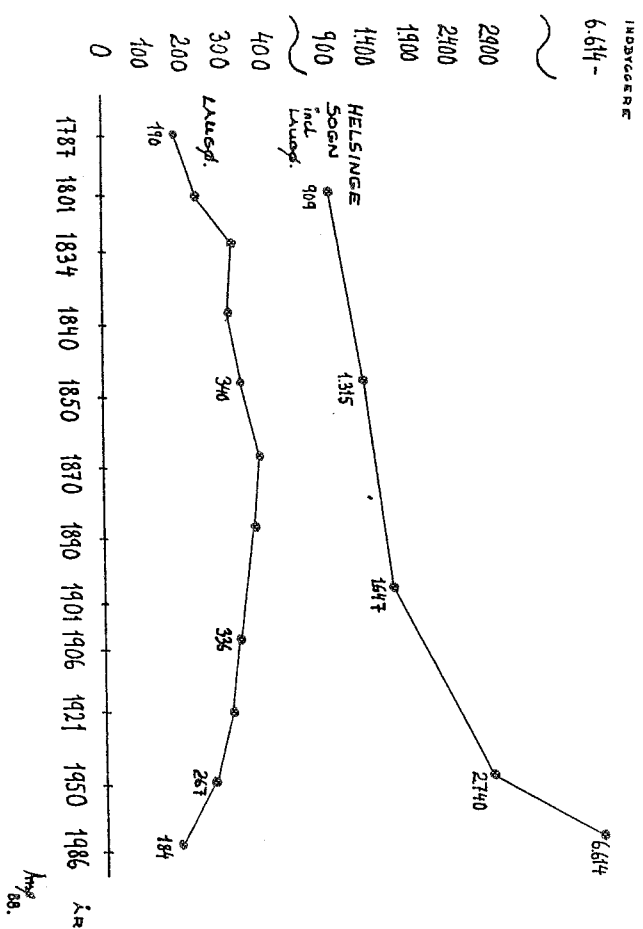
I 1850 var sognets indbyggertal vokset til 1315, hvoraf de 340 boede i Laugø.

Sognets indbyggertal voksede stadig, og omkring 1870/80 toppede det i Laugø, medens sognets indbyggertal stadig voksede. Det var naturligvis Helsing by, der var under udvikling.

I 1950 havde Helsing Sogn ialt 2740 indbyggere, hvoraf de 267 boede i Laugø.

Da man senere har lavet om på den gamle opdeling af sognet, kan det være svært at sammenligne de sidste nye tal. Her kan det nævnes, at Helsing Sogn pr. 1.1.1986 havde 6.615 indbyggere, hvoraf de 6.027 boede i Helsing by.

Hele Helsing Kommune er i dag omfattet af 7 kirkesogne, og havde den 1.10.1987 ialt 17.408 indbyggere. Se endvidere illustrationen.

Fattigvæsenet i midten af forrige århundrede.

Ser man i forhandlingsprotokollen for Helsing-Valby Sogns fattig i 1854, får man et vist kendskab til de fattiges vilkår.

Der begyndes med en plan til de fattiges forsyrgelse i Helsing rat i 1854.

Fra Laugø nævnes følgende fattiglemmer, delt op i forskellige klasser i 1de klasse er

Maren Pedersdatter på 60 år i svagelig forfatning, der ikke kan hverve sig noget. Ligeledes står der, at hun før har fået undtølse. Hun modtager 1 tønde og 2 skæpper rug, 1 tønde og 2 slbyge. Ligeledes får hun 4 Rdl. i penge og 4 læs tørv.

Ud over hende er der under fattigvæsenet følgende i Laugø:
Peder Jørgensen 73 år, Anders Jørgensen 80 år, Hans Larsen på 65 år, Jørgen Christensen og kongen på hhv. 67 og 64 år, Andersdatter 62 år, og endelig Marius Nielsen på 80 år, som er gelliggende.

Deres understøttelse varierer fra 4 til 8 rigsdaler, og de får til 3 tønder korn. Ligeledes får de fra 0 til 6 læs tørv.

I 2de klasse nævnes

Hans Christian Faber på 12 år boende hos Jørgen Jørgensen, Helgesen på 11 år boende hos H. Christoffersen, Hans Larsen's datterbarn på 4 år, A.K. Jørgensdatter's barn på 6 år, Jørgen elsen's barn på 10 år. De modtager penge og korn.

I 3de klasse nævnes

"Kun" een person, nemlig N. Nielsen's enke på 55 år. Hun besom i svagelig forfatning, og med kun eet barn. Hun er dog i til at kunne erhverve sig noget, så hendes understøttelse bliver på 2 Rdl., 4 skæpper rug, 4 skæpper byg og 2 læs tørv.

Ovenstående blev vedtaget i sogneforstandermødet den 30de november 1853. Også dengang var der dyrtid, og på et efterfølgende i januar 1854 blev det besluttet:

"For at råde Bod på den Nød som dyrtiden fører med sig vedt at meddele efterfølgende ekstraordinære Understøttelse at regden 15. januar d.å."

I Laugø var personerne der nød gavn af denne ekstraordinære støttelse følgende:

Herluf Jensen med 2 skæpper rug og 2 skæpper byg, Peder med 1 skæppe rug og 1 skæppe byg, Peder Andersen fik br 3 mark ugentlig, Niels Pedersen fik ligeledes brød dog kun for og 8 skilling ugentlig i 4 uger.

Endelig modtog Hans Pedersen 2 skæppe rug og byg. Han får ved et møde i april 1855 en understøttelse på 2 Rdl., og han da fremdeles i den usleste forfatning.

Fattigvæsenet blev administreret af sogneforstanderskabet, og de de sine indtægter fra bl.a. bidrag i sæd, tørv og penge.

Ved et møde i januar 1855 vedtog man, at der skulle lignedes pr. tønde hartkorn, dog med undtagelse af gadehøj jordmoderhusets og skoleloddens hartkorn. Der skulle ligeledes efter formue og lejlighed.

Der blev endvidere tilskænket gaver, og ved salg af gårde og parcel-
ler tilfaldt der ligeledes beløb til finansiering af fattigvæsenet.

Der blev også refunderet fattigunderstøttelse fra andre sogne, og en-
delig blev der solgt efterladenskaber fra de fattige.

I Længø måtte hartkornsbesidderne af med fra 3 Rdl. til 8 skilling i
1855, og her toppede "Slettegaard" og "Tornegaard".

Regnskabet for hele Helsing-Valby Sognes fattigvæsen så for 1854
således ud:

Indtægter: 767 Rdl., 2 mark og 12 skilling.

I korn blev det til 58 tønder, 4 1/4 skæpper rug, 59 tønder, 1 1/4
skæpper byg og endelig 94 læs tørv. Heraf var de 10 læs tørv dog
købt.

Udgifter så således ud:

Der var blevet uddelt 667 Rdl., 4 mark og 1 1/2 skilling.

I korn blev der givet 56 tønder, 1 skæppe rug og 57 tønder, 3 skæp-
per byg. Endelig blev der givet 94 læs tørv.

Hvor fattige var fattiglemmerne så?

For at danne sig et indtryk af, hvor fattige de var, skal jeg her næv-
ne at tidligere omtalte Jørgen Danielsens fraskilte kone i Længø, havde
inventar/huskeråd for 54 Rdl., 2 mark og 8 skilling.

Jørgen Danielsens barn er i 1854 ligeledes under fattigvæsenet, og
er syg. I 1873 får også Jørgen Danielsens fattighjælp. Han er nu blevet
68 år og er næsten blind. I midlertid kan han selv skaffe lidt til "da-
gen og vejen", så han modtager i 1873, 20 Rdl. i penge og 8 pund
brød om ugen. Endvidere får han 4 læs tørv om året.

Men tilbage til 1853, hvor Hans Larsens enke i Længø i en alder af
65 år modtager 5 Rdl., 1 tønne rug, 1 tønne byg og 3 læs tørv i
understøttelse.

Hun var dengang i besiddelse af følgende:

	Rdl.	Mark	Skilling
1 sengested			4
1 blåstribet overdyne	2		
1 rødstribet underdyne	1		3
2 lange og 2 korte hovedpuder	2		
1 blåternet omfang, 2 håndklæder, 1 kappe		2	5
1 par blågarns lægner		2	2
1 hør-garns lægen		1	
1 stor gryde og 1 lille do.		3	3
1 bord		2	2
2 små skabe		1	1
1 klædekiste		1	2
2 stole		1	2
1 bænk		1	1
1 saltkar			8
1 rød og grønstribet skørt	1		3
1 grønstribet do.			3
1 grønt vadmel's do.			2
1 brunternet trøje			4
1 rødstribet do			3
2 stribe og 1 hvidt forklæde	1		2
2 par strømper		1	1

	Rdl.	Mark	Skilling
4 huer			2
8 lin (hør)	1		1
4 tørklæder		4	5
5 særke	3		2
En del gammelt porcelæn		4	4
1 lærkrulle og 2 fade		1	1
1 blik lysestage			8
1 haspe		1	1
1 garnvinde		1	1
1 sax			8
1 vandspand		2	
Summa	28	11	4

Som man ser af denne opstilling, har de fattige ikke haft mange
dele, og de betingelser de har levet under, er vanskelige at
i dag.

Skolevæsenet.

Under kong Frederik d. 4 oprettedes skoler for landbobørnene i Amtets såkaldte Rytterdistrikter.

I disse rytterskoler, på de statsejede godser, var fæsternerne pålagt en særlig pligt til at stille rytteri til hæren. Formålet var ikke mindst at bibringe børnene en solid kristendomsundervisning, ud over de helt nødvendige færdigheder i skrivning og regning.

Efter Frederik d. 4's død kom Christian d. 6. til, og han forsøgte at udvide almen-skolen, ved at pålægge de private godsejere pligt til at oprette og drive skoler. Men dette lykkedes ikke til fulde, og påbudet blev grundigt saboteret af vrangvillige og nærige jordbesiddere. Mere held havde man med en reform af skolerne i byerne, hvor en lang række gamle latinskoler blev nedlagt til fordel for "danske skoler". Undervisningen var dog fortsat en privat sag, gerne varetaget af ældre kvinder, der påtog sig at lære børn at læse og skrive mod betaling.

Først i anden halvdel af 1700-årene kom der for alvor gang i skole-reformene - i begyndelsen helt på privat basis.

I 1814 kom den skolelov, der indførte almindelig undervisningspligt for alle børn uanset bopæl. Den var behæftet med den ulempe, at skolegangen helst ikke måtte blive for kostbar for det offentlige, og derfor sparede man på lærerkræfterne, idet de ældre elever blev sat til at undervise de små. Løvrigt var loven rummelig og god, og varede helt til 1953.

I Helsingør-Valby kommune placerede man rytterskoler i Ammendrup, Valby og Nøjlinge.

For børnene i Laugø, betød det, at de måtte undervises hhv. i Valby skole og Aagerup skole, som lå i Ramløse-Annisse kommune.

De fleste, herunder alle fra Laugø centrum, gik i Aagerup skole, som blev bygget i 1800. Året efter fik den sin første lærer. Det var lærer Hans Jensen Visby, som var lærer ved skolen i 60 år, og han blev som 81-årig afløst af lærer Eskildsen. Han var lærer ved Aagerup skole, indtil skolen ophørte i 1894.

Man så dengang ikke så nøje på, om skoledistrikterne gik på tværs af kommunegrænserne. Dengang var gårdene/husene underlagt skolelettende og for at illustrere dette, kan det oplyses, hvad gårdejer L. Nielsen "Tranegaard" i Laugø, i 1893 måtte betale til Aagerup skoles skolelettende:

25 kroner og 20 øre, 2 læs tørv, 672 pund halm og 192 pund hø.

Tørvet blev vurderet til 12 kroner, halmen til 10 kroner og 8 øre, høet til 4 kroner og 80 øre, så den samlede skolelettende blev takseret til ialt 52 kroner og 90 øre. For dette kvitterede E.B. Eskildsen på Aagerup skole d. 23.3.1894.

Ialt havde skolen i 1894 en embedsindtægt fra Helsingør-Valby sogne på: 6 tdr. og 6 skp. rug, 6 tdr. og 6 skp. byg, 4.032 pund halm, 1.152 pund hø, 10 læs tørv, samt 31 kroner og 50 øre i "julerente" og "Husmandstænde".

I 1895 forelå ministeriets godkendelse til fællesskabets ophør, og der blev opført en skole på skellet mellem Helsingør og Laugø.

Den blev i mange år kaldt "Laugø Skole" p.g.a. de mange børn der netop kom herfra.

I 1897 udvidede man skolen med en forskole, hvis opførelse blev ud-

ført af snedker Niels Larsen fra Laugø. Denne udvidelse kostede 7.837 kroner.

Der blev anlagt skolestier fra bl.a. Guldmoselvej til Laugø By, Mølleadsstien til Helsingør/Laugøvejen. Lidt senere kom der st præstegårdsmarken, idet børnene fra Laugø Mose (Dyvilionsmose) nu skulle skifte fra Valby skole til "Laugø Skole".

Efterhånden blev denne skole for lille, hvilket illustreres af følgende skrivelse fra en lærer ved skolen til sognerådet i 1910:

"Jeg tillader mig herved at gøre det sædvanlige Sogneraad opmærksom på at der nu findes saa mange Børn i Helsingør Skole, at den maa at være overfyldt. Saaledes findes i 3. Klasse 40 Børn og i 4. Klasse 41 Børn; det giver ialt 81 Børn, altsaa mere end der ifølgende Lovene maa være. Hos Læreren i 1. og 2. Klasse er der ogsaa besat.

Ganske vist har hun kun ca. 60 Børn; men Sogneraadet maa er at hendes Skolestue er lille og kun rummer ca. 97 Kubikm. For at ogsaa alle Børnene i 3. og 4. Klasse over 10 Aar og højrør sa egentlig hjemme i nævnte Klasser, idet man vel gaar ud fra, at i de nævnte Sogneraad, eller hvad der svarer til Forskolen, fra 7-11 Alderen.

De ydre Pladsforhold er heller ikke tilfredsstillende. Som Sogneraadet bekendt findes her 2 Pladser, en mindre og en større. Paa den mindre findes Albeholder, et Udhus, de faste Gymnastikredskaber og Tiden 2 store Brændestakke. Det kan saaledes nærmest betragtes som værende til ingen Nytte for Børnene. Og nu den større? Ja, den er langtfra heldig. Ganske vist er den ca. 236 m² stor, men alligevel den efter min Formening meget for lille som Lege- og Turnlejlighed saa mange Børn. Det gør den heller ikke bedre, at den paa den ene side er omgivet af Vinduer. Sogneraadet vil kunne forstaa, at der er en del Slags Lege maa forbydes af Hensyn til Ruderne. Som Gymnastik er den heller ikke heldig, eftersom de faste Gymnastikredskaber er saa paa den anden Plads, nemlig den lille. Og saa burde der ogsaa være en lukket Plads. Det er usømmeligt, at Drengene paa den ene side kan blive fri for at jagtage det. Naar jeg har omtalt de forskellige Pladsforhold, er det, fordi jeg som Lærer mener, at de ved en betydelig ombygning vil være til stor Nytte for Børnene, og at det kun er Udsigt til, at Børneantallet yderligere vil stige, maa en del af Skolen i en nær Fremtid sikkert betragtes som en Nødvendighed...."

Der blev herefter bygget en ny centralskole i Helsingør, og den blev kaldt "Laugø Skole" blev nedlagt i 1913. Skolen er i 1973 solgt til de 3 lærere der på daværende tidspunkt på ejendommen.

Da jernbanen kom til Laugø.

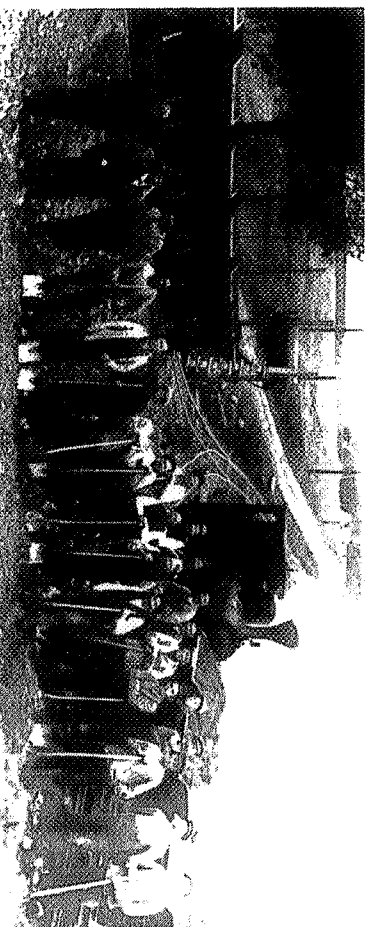
Da "Gribskovbanen" anlagde strækningen Helsinge-Tisvildeleje, mente man ikke, at det var muligt at placere et trinbræt i Laugø p.g'a. stigningsforholdene på stedet. Banen blev åbnet i 1924, og Laugø ligger 16,9 km. fra Hillerød. Man anså desuden heller ikke oplandet, med de relative få gårde og huse, tilstrækkeligt stort som begrundelse for anlæg af trinbræt. Laugø's beboere var kede af, at der ikke var holdeplads i byen, og man søgte herfor i 1930 om anlæg af trinbræt. Det blev dog afslået, under henvisning til de tekniske vanskeligheder i forbindelse med stigningsforholdene på stedet.

Det viste sig dog, ved nærmere undersøgelser, at det var muligt at overvinde disse, men udgifterne ville beløbe sig til 5.400 kroner uden ventehal, og 6.600 kroner, hvis der skulle opføres en sådan.

Nu var tiden imidlertid kommet, hvor man mente, at anlægget ville kunne forrente sig, og man gik herefter i gang med etableringen. Det betød, at trinbrættet kunne åbnes med "ventehal" til sommerkørplanen 25. maj 1931. Ovennævnte "ventehal" (træskur) blev anlagt ca. 40 meter væk fra trinbrættet, af hensyn til oversigten ved vejoverskæringen. I 1938/39 var der kamp 3.000 rejsende til og fra Laugø.

De lodsjeere der måtte afstå jord ved anlæggelsen fik erstatningsbeløb for de arealfastsættelser m.v. de blev påført. Erstatningen blev udregnet med renter til den 26.3.1925, og følgende matrikler blev berørt og fik i erstatning følgende:

12b: 70,25 kr. for afståelse af 250 m², 17: 4.279,14 kr., 7b: 2.367,14 kr., 8a m.fl.: 768,92 kr., 4a m.fl.: 1.517,33 kr., 3a: 1.668,13 kr., 12a: 12.055,77 kr., og endelig 14h: 650,12 kr. for afståelse af 1100 m². Den 26.10.1934 blev der atter udbetalt erstatning fra Helsinge-Tisvildeleje Banen. Denne gang var det en vejregulering (anlæg) af Bivej nr. 10 (nuværende Kurrebrovej). Det betød, at flere lodsjeere fik pålagt servitutter på deres jord.
Fru B.M. Pedersen (7b) fik i erstatning 283 kroner for at få oversigtservitut på ca. 580 m².
Smedemester Laurits Nielsen fik 36 kroner, H. Hejesen Olsen (8a) fik 1.059 kroner, H.P. Hansen (3a) fik 12 kroner, og endelig fik Chr. Nielsen (4a) 17 kroner.

Tisvildebanens anlæggelse 1922 - 24 foto: N.Nielsen, Horsens H.K.L.A.

Bystævne.

I tiden før udskiftningen, var landsbyen i høj grad et lille sam som selv afgjorde byens forhold.

Landsbyens gårdmænd dannede et lav. Det blev kaldt forskellige ne: Grandlav, ejerlav, ejerskav, bylav og Ilgenede.

Iøvrigt kaldte man landsbyens gårdmænd for bl.a. bymændene, derne, ejermændene, eller blot ejere.

Kun gårdmændene var i fuld besiddelse af alle medlemsrettighederne i lav, hvorimod husmændene kun havde begrænset beføjelse. Oidermanden var den øverste myndighed hos bymændenes forsa kaldet bystævnet, gadebystævnet, grandestævnet, videsstævnet eller stævnet.

Oidermandshvervet var et pligtmæssigt hverv, der ofte gik på o mellem bymændene, "ret om i byen", d.v.s. hvervet fulgte solet vægelsesretning, idet man skiftede en gang om året, gerne o 1. maj.

Oidermanden kaldte man også grandefoged, videfoged og Iigt. Under bystævnet hørte forandringer af landsbyens vedtægter, gørelser udenfor denne vedtørende forhold der var affødt af joleskabet, f.eks. om påbegyndelse af forskellige markarbejder, og lukning af gærdere, om benyttelse af fællesgræsning m.m. Desuden afgjorde man tvistigheder mellem bymændene, samt v særlige "embedsmand" til specielle opgaver.

De trufulde bestemmelser blev håndhævet ved pålæg af bødder. føre regnskabet med idømte bødder, der førtes ved indsnit i 'kæp', fandtes oftest ved siden af oidermanden, en særlig embed kaldet skorsmand eller skyrebroder, skurmand eller taljeskriver.

Bymændene valgte to stolsbrødre til at være bisiddere hos oldiden.

Nyttiflyttede medlemmer af lavet måtte "give indgang", en særlig gift til ejerlavet.

Man hjalp hinanden i tilfælde af sygdom, ildebrand eller ved og vanskelige arbejder.

Det offentlige blandede sig ikke i landsbyens indre forhold, mer de på den anden side heller ikke brug af den organisation. Omtales landsbystyret heller ikke i lovglivningen.

I 1978 oprettede man bystævne i Laugø by. Det var på initial gårdejer Poul Nielsen, "Tornegaard" og som medstiftere var:

Dines Jørgensen, "Snæverødgaard", Jørgen Rasmussen, "Traneg Hartvig Olsen, "Birkebjerggaard", Knud Petersen, "Bøgeskovg Niels Johan Drisdal Hansen, "Drisdalgaard", smedemester Lauritsen, Søren F. Nielsen, "Grammosegaard", murermester Sigurd Petersen, "Øbakke", Arne E. Rasmussen, "Lille Sommerhøj", Nielsen, Degnelodden, Valby (tidligere "Lille Sommerhøj").

BYENS TILLIDSMÆND Gennem Tiden

Der blev i 1842 oprettet sogneforstanderskab i Helsinge-Valby k ne, og det ophørte i 1868. Det blev afløst af sogneråd, som Ige

aftøst af byråd.

For helhedens skyld er byens oldermænd ligeledes skrevet med fra 1978 til dages dato.

Følgende personer i Laugthø By har været tillidsmænd, d.v.s. sogneforstandere, sognerådsformænd/medlemmer, byrådsmedlemmer:

1842-1843 Captain C. K. Juul, "Slettegaard"
1842-1847 Gårdmand Hans Christoffersen, "Snæverødgaard"
1845-1850 Proprietær L. Hansen, "Slettegaard"
1848-1853 Gårdmand Ole Pedersen, "Fiskedamsgaard"
1856-1867 Parcelist Børge Jensen
1868-1873 Gårdmand Niels Larsen, "Tranegaard"
1868-1873 Forpagter Grønbeck, "Slettegaard"
1874-1879 Gårdmand Jens Jørgensen, "Snæverødgaard"
1880-1884 Forpagter C. Backe, "Slettegaard"
1886-1891 Gårdmand Lars Hansen, "Drisdalgaard"
1892-1897 Gårdejer Peder Nielsen, "Tranegaard"
1898-1903 Gårdejer Ole Nielsen, "Nørregaard"
1901-1906 Gårdejer Jens Peter Nielsen, "Grønholmgaard"
1917-1921 Gårdejer Jens Peter Nielsen, "Grønholmgaard"
1907-1913 Husmand Hans Peter Hansen, Lavhø Huse
1913-1921 Parcelist Jens Jørgensen
1916-1917 Parcelist Christen Christensen, Guldmosevej
1921-1925 Gårdejer Lars Nielsen, "Tranegaard"
1925-1933 Gårdejer Hans Hefesen Olsen, "Snæverødgaard"
1937-1954 Gårdejer Kristian Nielsen, "Tranegaard"
1954-1958 Gårdejer Emil Koefoed, "Højbogaard"
1954-1962 Parcelist Alfred Christensen, Guldmosevej
1973-1985 Malermester Jørgen Rasmussen, "Tranegaard"

OLDERMÆND:

1978-1979 Poul Nielsen, "Tranegaard"
1979-1980 Jørgen Rasmussen, "Tranegaard"
1980-1981 Dines Jørgensen, "Snæverødgaard"
1981-1982 Knud Petersen, "Bøgeskovgaard"
1982-1983 Hartvig Olsen, "Birkebjerggaard"
1983-1984 Arne E. Rasmussen, "Lille Sommerhøj"
1984-1985 Søren F. Nielsen, "Granmosegaard"
1985-1986 Niels Johan Drisdal Hansen, "Drisdalgaard"
1986-1987 Jørgen Koefoed, "Højbogaard"
1987-1988 Arne Sørensen, "Smedens Hus"
1988-1989 Karsten Duus Jørgensen, "Øbakke"

DIVERSE MÅL

Markmål: 1 tønne (tdl) = 14.000 kvadratalen = 5.516,2 m²

1 skæppe (skp) = 1/8 tønne = 589,5 m²

1 fjerdingkar (fj.dk) = 1/4 tønne = 172,2 m²

1 album (alb) = 1/3 fjerdingkar = 57,4 m²

Længdemål: 1 mil = 4.000 favne = 12.000 alen

1 mil = 7.532 meter

1 alen = 2 fod = 62,8 cm = 24 tommer

Hulmål: 1 korntønne = 8 skæpper = 144 potter = ca. 140 liter

1 skæppe = 1/8 tønne = 18 potter = 17,4 liter

1 ottingkar = 1/8 skæppe = ca. 2,2 liter

1 pot = 0,966 liter

1 pægel = 1/4 pot = 0,24 liter

Mønt: Indtil 1813

1 rigsdaler (rdl) = 6 mark (mk) = 96 skilling (sk)

1813-1854

1 rigsbankdaler = 6 mark = 96 rigsbankskilling

1854-1873

Betegnelsen rigsbankdaler erstattes af den gamle rigsdaler

1873

Med møntreformen i 1873 indførtes kroner og øre, hvor

1 krone = 100 øre

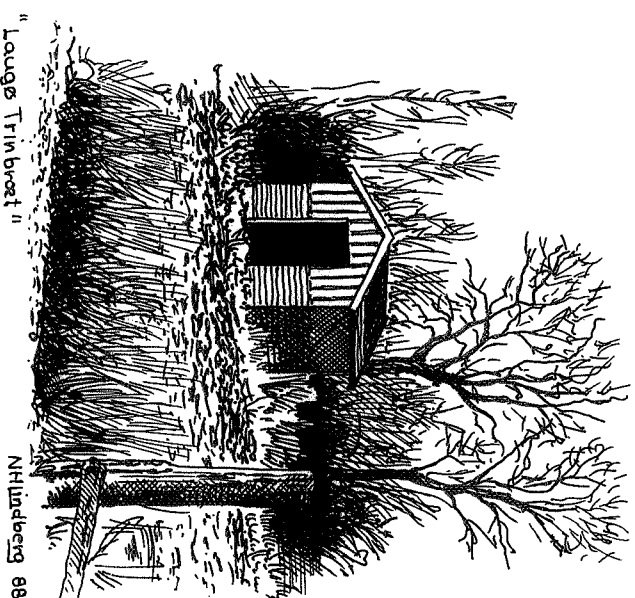
1 krone = 1/2 rigsdaler

LITTERATURLISTE

- Andersen, Jørgen
Bogen om Frederiksborg Amt.
Jørgen Andersens Forlag Hillerød 1969.
- Frederiksborg Amts
Historiske Samfund
Diverse årbøger, hovedsagelig 1906
og 1966.
Frederiksborg Amts stedsnavne, udgivet
af Stedsnavneudvalget, København 1929.
Den Danske bondestand.
Gyldendal 1941.
- Hansen, Poul, m. fl.
Håndbog for danske lokalhistorikere.
Dansk historisk Fællesforening 1952-1956.
Beskrivelse af landbrugets udvikling
i Danmark fra 1835 indtil nutiden V
Sjælland med hosliggende øer.
Det Kgl. Danske Landbohusholdningsselskab 1904.
- Nielsen, N. Th.
Helsingø Bogen.
Helsingø Borgerforening 1945.
- Olsen, Gunnar
Kronborg Vestre Birk Holbo Herred fra
oldtiden til vore dage.
Rosenkilde og Bagger, København 1961.
- Schmidt, F. August
Oldermand og bystævne.
Universitetsforlaget i Århus 1945.
- Velby-Tibirke Selskabet
Årbog 1968-69.
samt:
Diverse folketællinger - Landsarkivet/Rigsarkivet.
Diverse tinglysningsbøger - Helsingø Tinglysningskontor/Landsarkivet
Helsingø Kommunes Lokalhistoriske Arkiv.
Helsingø Kommunes Teknisk forvaltning.
Kort fra Matrikeldirektoratet - nedfotograferet/tegnet om.
Kort fra Geodætisk Institut - nedfotograferet.
Udskiftningsforretningerne for Laugø By - Matrikeldirektoratet.
Hvor andet ikke er anført, er fotografierne optaget af Arne Sørensen
i 1988.
Foto betegnet "HKLA" er udlånt af Helsingø Kommunes Lokalhistoriske
Arkiv.

SUPPLERENDE LITTERATUR OM LAUGØ

- Af Anders Uhrskov:
Dagligt Liv 1924 side 118 - Angående svineslagtningsang over grisen.
Folkesagn 1922 side 74 - Nisser i Laugø.
Fra Frederiksborg Amt 1918 side 109 ff., 118.
Fra Landbrugets Verden 1938 side 15 ff. - Angående smør.
Handel, Håndværk, Fiskeri side 13 ff. - Angående hurtigkørs
Højtid 1924 side 45 og 144.
Sagn og tro 1923 side 17, 43 og 56 - Om overtro.
Sjællandske Sagn 1932 side 159.

"Laugø Trinbælt"

N.H. Lindberg 88